

Τα καμένα ναρκωτικά και τα γαστερόποδα σε κέλυφος

Κλήθηκα από τον συνάδελφο Δημήτρη Λοχία της δεξαμενής σκέψης Κράτος Δικαίου να τοποθετηθώ σε σχέση με την απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην Ποινική Έφεση 266/2018 και συγκεκριμένα «επί της απόφασης του Δικαστηρίου να στείλει την υπόθεση πίσω στο πρωτόδικο δικαστήριο για συνέχιση».

Την απόφαση στην Ποινική Έφεση 266/2018 μπορείτε να εντοπίσετε εδώ: http://www.cylaw.org/cgi-bin/open.pl?file=apofaseis/aad/meros_2/2020/2-202004-266-182.htm&qstring=266%20w%2F1%202018

Σε συνάρτηση με σχετικό άρθρο του συναδέλφου Ευάγγελου Πουργουρίδη, το οποίο μπορείτε να εντοπίσετε εδώ:

<http://kratosdikaiou.com/index.php/2020/07/06/kypriakh-dikaiosynh-kai-mh-xeirotera/>

Η πορεία της ποινικής αυτής υπόθεσης σχετίζεται με το θλιβερό γεγονός της έκρηξης που σημειώθηκε τον Φεβρουάριο του 2018 στο Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας. Ο χώρος μπροστά από το κτήριο της ποινικής δικαιοδοσίας και μέχρι το κεντρικό κτήριο, έμοιαζε βομβαρδισμένο τοπίο. Ευτυχώς που η έκρηξη έγινε τα ξημερώματα και δεν θρηνήσαμε θύματα.

Τότε εκδικαζόταν ενώπιον του Κακουργιοδικείου Λευκωσίας η σοβαρή αυτή ποινική υπόθεση. Κάποια από τα τεκμήρια που είχαν κατατεθεί, μεταξύ των οποίων και ποσότητες ναρκωτικών κάηκαν κατά την έκρηξη.

Μετά το πέρας της ακρόασης, το Κακουργιοδικείο έκρινε μετά από εισήγηση της Υπεράσπισης ότι η καταστροφή των τεκμηρίων **«έχει θέσει σε πλεονέκτημα την Κατηγορούσα Αρχή, ενώ αντίθετα έχει δημιουργήσει δυσμένεια στην Υπεράσπιση, η οποία έχει ως αποτέλεσμα να μην θεωρηθεί ως δίκαιη η δίκη των Κατηγορουμένων»** αναφορικά με κατηγορίες που αφορούσαν τα ναρκωτικά και προχώρησε σε αθώωση.

Ο Γενικός Εισαγγελέας άσκησε την Ποινική Έφεση 266/2018 κατά την αθωωτικής απόφασης του Κακουργιοδικείου.

Το Ανώτατο Δικαστήριο μετά από λεπτομερή παράθεση των σχετικών αρχών κατέληξε πως η πρωτόδικη απόφαση ήταν λανθασμένη. Λέχθηκαν τα εξής:

«Στη βάση των πιο πάνω θεωρούμε ότι το συμπέρασμα του Κακουργιοδικείου περί παραβίασης της αρχής της δίκαιης δίκης ως αποτέλεσμα της απώλειας των τεκμηρίων είναι λανθασμένη, καθότι, όπως έχει διαφανεί από το σκεπτικό της δικαστικής κρίσης, το ζήτημα εξετάστηκε μεμονωμένα και όχι ως ένα μέρος της όλης μαρτυρίας που τέθηκε ενώπιον του Κακουργιοδικείου, όπου υπήρχε, όπως αναφέραμε πιο πάνω, τέτοιο μαρτυρικό υλικό που θα του επέτρεπε να προχωρήσει και αξιολογήσει τη μαρτυρία στο σύνολο της, κάτι το οποίο λανθασμένα δεν έπραξε.»

Διατάχθηκε συνέχιση της διαδικασίας από το ίδιο Κακουργιοδικείο:

«Η σοβαρότητα, όμως, των αδικημάτων για τα οποία κατηγορείται ο εφεσίβλητος και η αναγκαιότητα εφαρμογής του Νόμου, το συμφέρον της δικαιοσύνης, περιλαμβανομένου του δημοσίου συμφέροντος συνηγορούν υπέρ της συμπλήρωσης μιας σοβαρής διαδικασίας που διακόπηκε, προς το σκοπό αποτελεσματικής απονομής της δικαιοσύνης. (Ποιν. Εφ. 20/2013, Γενικός Εισαγγελέας v. Ηροδότου, ημερ. 30 Μαρτίου 2015).»

Ο Ευάγγελος Πουργουρίδης με ιδιαίτερως σκληρή γλώσσα σχολιάζει ως εξής:

«Δεν χρειάζονται ιδιαίτερες νομικές γνώσεις, προκειμένου να διακρίνει κάποιος, πως αυτό που «διέταξε» το ανέλεγκτο Ανώτατο μας Δικαστήριο, δεν ήταν επανεκδίκαση της υπόθεσης από την αρχή, όπως ρητά επέβαλλε ο Νόμος. Αυτό που έκανε το Ανώτατο Δικαστήριο, ήταν ουσιαστικά, να «σχίσει» μια πολυσέλιδη

απόφαση τριών δικαστών Κακουργιοδικείου και να τους «διατάξει», να βγάλουν νέα απόφαση. Χωρίς όμως αυτό, να προβλέπεται σε οποιονδήποτε Νόμο της Χώρας μας και χωρίς ασφαλώς, να υπάρχει σχετικό προηγούμενο. Ήταν όμως και κάτι άλλο. Συνέχιση από πού; Πως «συνεχίζει» κάτι, το οποίο έχει ήδη ολοκληρωθεί και τελειώσει προ διετίας;»

Σημειώνω πως ο συνάδελφος δεν απεκάλυψε στον αναγνώστη ότι ήταν δικηγόρος υπεράσπισης στην πρωτόδικη διαδικασία. Θεωρώ πως η αποκάλυψη αυτή ήταν ενδεδειγμένη.

Περαιτέρω, διερωτάται πού είναι ο Παγκύπριος Δικηγορικός Σύλλογος να «ουρλιάξει». Και, γιατί σιωπά ως «γαστερόποδο σε κέλυφος».

Είναι τόσο έντονο του ύφους του συναδέλφου που αναμένει κάποιος ότι η νομική ανάλυση του θέματος θα τον δικαιώσει.

Συμβαίνει όμως ακριβώς το αντίθετο.

Η έρευνα την οποία διεξήγαγα δικαιώνει πλήρως την απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου να διατάξει συνέχιση της υπόθεσης από το ίδιο Κακουργιοδικείο.

Και εξηγώ:

- α. Διαφεύγουν της ανάλυσης του συναδέλφου, οι πρόνοιες του άρθρου 25 εδάφιο 3 του Περί Δικαστηρίων Νόμου το οποίο δίδει ευρύτατη διακριτική ευχέρεια στο Ανώτατο Δικαστήριο να εκδώσει διατάγματα κατά την εκδίκαση εφέσεως, με ρητή μάλιστα πρόνοια ότι οι εξουσίες αυτές είναι επιπροσθέτως των προνοιών του Περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου (είδτε και την *Loizias v Republic* (1969) 2 CLR 217). Συγκεκριμένα αναφέρει τα εξής:

«(3) Παρά πάσαν διάταξιν του περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου ή οιοδήποτε άλλου νόμου ή διαδικαστικού κανονισμού και επιπροσθέτως οιοδήποτε υπό τούτων χορηγούμενων εξουσιών, το Ανώτατον Δικαστήριο, κατά την ακρόασιν και διάγνωσιν οιασδήποτε εφέσεως, είτε εν πολιτική είτε εν ποινική υποθέσει δεν θα δεσμεύεται υπό οιασδήποτε αποφάσεως περί πραγματικών γεγονότων του εκδικάσαντος δικαστηρίου και θα έχη εξουσίαν να αναθεωρή τας προσαχθείσας αποδείξεις, να συνάγη τα ίδια αυτού συμπεράσματα, να ακούη και δέχεται περαιτέρω αποδεικτικά μέσα και, όπου αι περιστάσεις της υποθέσεως απαιτούσιν ούτω, να επανακροάται οιοδήποτε μαρτύρων ήδη ακουσθέντων υπό του εκδικάσαντος δικαστηρίου, και δύναται να δώση οιοδήποτε απόφασιν ή να εκδώση οιοδήποτε διάταγμα το οποίον αι περιστάσεις της υποθέσεως δικαιολογούν, συμπεριλαμβανομένου και διατάγματος περί επανακροάσεως της υποθέσεως υπό του εκδικάσαντος αυτήν ή άλλου αρμοδίου δικαστηρίου ως θα διέτασσε το Ανώτατον Δικαστήριο.»

- β. Και νομολογιακά υπάρχει προηγούμενο, τουλάχιστον στην υπόθεση K.P.Blue Dolhin Homes Ltd Vs 1. Ευθύβουλου Παρασκευαίδη 2. E.P. Paraskevaides Holdings Ltd, Ποινική Έφεση 67/2017, ημερομηνίας 27.2.2018.

http://www.cylaw.org/cgi-bin/open.pl?file=apofaseis/aad/meros_2/2018/2-201802-67-172.htm&qstring=67%20and%202017

Δεν διαφεύγει της προσοχής μου πως η K.P. Blue Dolhin Homes Ltd (supra) αφορούσε σε συνέχιση της διαδικασίας από το στάδιο της κρίσης για το κατά πόσο υπήρχε εκ πρώτης όψεως υπόθεση. Όμως κατά την άποψή μου η βασική αρχή είναι η ίδια, ότι δηλαδή παρέχεται ευχέρεια στο Εφετείο να διατάξει συνέχιση της διαδικασίας ενώπιον του Πρωτόδικου Δικαστηρίου, ως εάν η εφεσιβληθείσα απόφαση που ανατράπηκε να μην είχε εκδοθεί.

Το ερώτημα είναι κατά πόσο το Ανώτατο Δικαστήριο λειτούργησε μέσα στα όρια της εξουσίας του ή κατά πόσο ενήργησε αυθαίρετα ως υπονοεί ο συνάδελφος Ευάγγελος Πουργουρίδης. Το Δικαστήριο, σε αντίθεση με τον σχολιαστή ή ερευνητή του δικαίου ή τους δικηγόρους, εφαρμόζει τις νομικές αρχές και δημιουργεί δίκαιο και δικαστικό προηγούμενο. Ιδιαίτερα σε καθεστώς κοινοδικαίου. Ανεξαρτήτως του κατά πόσο κάποιος σχολιαστής συμφωνεί ή διαφωνεί με το αποτέλεσμα της συγκεκριμένης απόφασης, φρονώ πως δεν είναι δυνατή η νομική στήριξη της θέσης ότι το Ανώτατο Δικαστήριο ενήργησε αυθαίρετα.

Η παρούσα περίπτωση είναι παράδειγμα της έλλειψης πραγματικής ή νομικής βάσης στην μηδενιστική προσέγγιση που κάποιοι προωθούν καθαρά για δημιουργία εντυπώσεων ή και για προεκλογικούς σκοπούς. Η σκληρή, έως και προσβλητική ή αγενής γλώσσα που χρησιμοποιείται, μάλιστα με αναφορά σε συναδέλφους του συντάκτη, μένει μετέωρη και έκθετη, όταν δεν στηρίζεται τελικά στο δίκαιο. Πιστεύω ακράδαντα πως ο δικηγορικός κόσμος αξίζει καλύτερα.

Θανάσης Κορφιώτης

Υποψήφιος Πρόεδρος Π.Δ.Σ.